

عنوان مقاله:

سازماندهی و ساختار دانش در آثار علم رجال و درایه الحدیث

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت اطلاعات و دانش شناسی، دوره 8، شماره 32 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حیدر مختاری - دانشیار، گروه علم اطلاعات و دانش شناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

نوروز شفیق تبار سماکوش - استادیار، گروه معارف اسلامی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هر علمی بر اساس مقتضیات خودسازماندهی ویژه برای تنظیم و تنسيق دانش دارد. هدف این مقاله بررسی شیوه های سازماندهی دانش در آثار علم و درایه با غور در آثار مهم متقدمان است. روش کار پژوهش: بر اساس هدف این مقاله، ضمن بازخوانی مفهوم سازماندهی دانش با مراجعه به متون قدیم و جدید، شیوه های این ساختار به تفکیک در رجال و درایه بررسی شده است. یافته ها: سازماندهی دانش علم رجال از نظر حساسیت و اهمیت این علم، از دقیق ترین ابزار و رویه ها برخوردار است. هم نسل بودن، اشتراک در استادان، ضعف و قوت راویان در نقل روایات، تاریخ زندگی و تاریخ وفیات و هم عصر بودن روات با معصومین (ع) و حتی تلفیقی از این ها عواملی کلان برای سازماندهی دانش رجالی و ترتیب الفبایی عاملی خرد برای کمک به بازیابی آسان اطلاعات بوده است. از دیگر سو، آثار علم درایه هرچند اشتراکات و التقاطاتی با مباحث علم رجال دارد، از سازماندهی دانشی ویژه ای برخوردار است که بیشتر مناسب آموزش اصول علم حدیث، معناشناسی حدیث و هدایت فراگیران به فقاہت در علوم حدیثی است. بحث و نتیجه گیری: آثار رجالی چنان سازماندهی شده اند که عوامل کلان مرتبط با راوی و وثاقت وی در اولویت قرار دارند و مواردی چون الفبایی شدن اسامی برای بازیابی بهتر و سریع اطلاعات هم کاربرد دارد تا به ویژه آموزش تسهیل شود.

کلمات کلیدی:

رجال، درایه، سازمان دهی دانش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807173>

